

ת"פ 50664/07/15 - מדינת ישראל נגד איתן שעבני

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 50664-07-15 מדינת ישראל נ' שעבני

בפני בעניין: כבוד השופט, סגן נשיאה חגי טרסי
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

איתן שעבני
ע"י ב"כ עו"ד צלניקר

הנאשם

גזר דין

כתב האישום:

הנאשם הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן ובו שלושה אישומים בעבירות סמים. בשניים מהאישומים הורשע בעבירות של סחר בסם מסוכן - עבירות על סעיפים 13 + 19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: "הפקודה") ובאישום הנוסף הורשע בעבירה של סיוע לסחר בסם מסוכן- עבירה על סעיפים 13 + 19א לפקודה ביחד עם סעיף 31 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק").

כמתואר בחלק הכללי בכתב האישום, במהלך התקופה שבין ספטמבר 2014 ועד יולי 2015 פעלה סוכנת סמויה של מחלק הסוכנים במחוז מרכז (להלן: "הסוכנת") לביצוע עסקאות מבוקרות של סחר בסמים מסוכנים, לצורך מיגור תופעת הסחר בסמים במחוז מרכז. במסגרת הפעילות, פעלה הסוכנת במסווה של ברמנית במועדונים שונים בראשל"צ.

על פי האמור באישום הראשון, ביום 22.1.15, במהלך מפגש בין הנאשם והסוכנת, במועדון בו עבדה, הבטיח הנאשם לסוכנת כי הוא יכול לארגן אותה ב"גבוה", כלומר בסם מסוג קוקאין, כל אימת שתחפוץ. במהלך הימים שלאחר מכן, בשלוש הזדמנויות שונות, שוחחו הנאשם והסוכנת על אודות מחירי הסם והכמות המבוקשת, עד שביום 29.1.15 בשעה 16.32 מסרה הסוכנת לנאשם ₪ 850 וּבשעה 21.38 קיבלה ממנו בתמורה סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל נטו של 1.1373 גרם.

על פי עובדות האישום השני, ביום 18.2.15 התקשרה הסוכנת לנאשם וביקשה לרכוש 2 גרם קוקאין בתמורה ל-800-850 ₪. למחרת בסמוך לשעה 15.30 התקשר הנאשם לסוכנת ושאל אותה האם היא עדיין מעוניינת בסם והיא ענתה בחיוב. בשעה 17.40 נפגשו הנאשם והסוכנת ובמועד זה מסרה לו 850 ₪ עבור הסם. בשעה 21.18 שוחח

הנאשם עם אדם בשם יוחאי דדון (להלן: "דדון") ועדכן אותו לגבי כמות הסם הדרושה. בשעה 23.24 נפגש דדון עם הנאשם במועדון ומסר לו את הסם, וכעבור דקות אחדות פגש הנאשם בסוכנת ומסר לה סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל נטו של 1.170 גרם, בתמורה לסכום ששילמה לו מוקדם יותר.

במסגרת האישום החמישי מתואר כיצד ביום 27.5.15 שוחחו הנאשם והסוכנת מספר פעמים, במהלכם שאלה הסוכנת האם היא יכולה לקנות ממנו 2 גרם קוקאין. בהמשך התקשר הנאשם לסוכנת ועדכן אותה כי הסמים יהיו מוכנים רק למחרת. באותו לילה שוחח הנאשם עם דדון ועדכן אותו על אודות כמות הסם הרצויה. למחרת, ביום 28.5.15, שוחחו הנאשם והסוכנת מספר פעמים ונדברו להיפגש בשעה 19.00. במהלך הפגישה קיבל הנאשם מהסוכנת ₪ 850 בתמורה לסם. בעקבות זאת שוחח הנאשם עם דדון, עדכן אותו כי הוא בדרכו לקחת את הסמים, נפגש עמו וקיבל מידי את הסמים. לאחר מכן עדכן את הסוכנת כי הסמים בידי וכשהגיעה הסוכנת למועדון, דקות אחדות לאחר מכן, מסר לה הנאשם סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל נטו של 1.0236 גרם, בעבור הסכום ששילמה לו קודם לכן. במסגרת אישום זה הורשע הנאשם כמסייע בלבד לעבירת הסחר בסם.

במסגרת ההסדר הופנה הנאשם לקבלת תסקיר מטעם שירות המבחן. לא גובשה הסכמה עונשית והצדדים טענו לעונש, כל אחד על פי ראות עיניו.

תסקיר שירות המבחן:

בעניינו של הנאשם התקבל תסקיר, אשר תיאר בהרחבה את תולדותיו של הנאשם והתייחס למצבו האישי והמשפחתי. מהתסקיר עולה כי מדובר בבחור כבן 30, רווק, בן למשפחה נורמטיבית, אשר שירת שירות צבאי מלא כלוחם בגולני. לאחר שחרורו מהצבא החל לעבוד עם אביו בתחום הבנייה ובהמשך עבד באופן עצמאי בתחום השיפוצים.

בתסקיר מתוארים דברי הנאשם לפיהם החל להשתמש בסם מסוג קוקאין כשנה עובר למעצרו. לדבריו, באותה העת חי לילה אינטנסיביים, התמקד בבילויים ליליים שכללו שתיית אלכוהול מרובה וצריכת קוקאין. עוד תיאר בפני קצינת המבחן התדרדרות הולכת וגוברת במישורי חייו השונים ככל שהעמיקו השימוש והתלות בסם. בהתייחסותו לעבירות בהן הורשע מסר כי זו הפעם היחידה בה סחר בסם וכי הוא לא ביצע העבירות מתוך מטרה להרוויח כסף כי אם לעזור ולמצוא חן בעיני הבחורה שביקשה ממנו את הסם. הנאשם נטל אחריות בפני שירות המבחן והביע צער על הסתבכותו זו. עוד תיאר בפני קצינת המבחן כי בתקופת מעצרו חווה מצוקה רגשית גדולה שהובילה אותו לפנות לעזרה טיפולית, כך שעם שחרורו למעצר הבית פנה לקבלת טיפול פסיכיאטרי והשתלב ביחידה העירונית לנפגעי סמים בראשון לציון.

מהתסקיר עולה כי הנאשם מטופל ביחידה מזה כחצי שנה. מדיווח הצוות המטפל עולה כי הנאשם השתלב בטיפול קבוצתי ופרטני ומוסר בדיקות שתן אשר נמצאו עד כה נקיות משרידי סם. הנאשם משתף פעולה באופן מלא, ויצר קשר טיפולי חיובי עם העובדת הסוציאלית המטפלת בו ועם חברי הקבוצה. ניכר כי הוא עובר תהליך עמוק ומשמעותי וכי הוא מבין את בחירותיו השגויות ואת מניעי ההתמכרות במשמעותן הרחבה והעמוקה.

בבוא קצינת המבחן לבחון את גורמי הסיכון והסיכוי להישנות ביצוע עבירות דומות בעתיד ואת הסיכוי לשיקום, ציינה היא את התרשמותה כי הנאשם הוא בחור אינטליגנטי, בעל יכולת להתבוננות פנימית והפקת לקחים. להערכתה הנאשם ממוקד כיום בהליך השיקום הן מהבחינה הטיפולית והן מהבחינה התעסוקתית, ועל אף הקושי הכרוך בכך הוא נחוש להתמיד בתהליך. כגורמי סיכון נשקלו חומרת העבירה והשימוש האינטנסיבי בסם במשך שנה וכגורמי סיכוי זיהתה קצינת המבחן את יכולותיו וכישוריו האישיים, ביטחון בקשר עם דמויות משמעותיות וגורמי טיפול, תקשורת טובה, עמדות ותפיסות פרו חברתיות ומוטיבציה גבוהה לשינוי.

לאור נתונים אלה ממליצה קצינת המבחן להעמיד את הנאשם במבחן למשך שנה, אשר במהלכה ימשיך למסור בדיקות שתן באופן רצוף ביחידה לנפגע סמים בראשון לציון, לצד המשך הטיפול הקבוצתי והפרטני בו החל וכן ימשיך בטיפול הפסיכיאטרי. עוד המליצה, במידת הצורך, על הטלת צו של"צ בהיקף נרחב.

עדויות אופי:

בטרם הטיעונים לעונש נשמעו דבריהם של מר שאדי אבו טריף ושל אביו של הנאשם, מר מוטי שעבני.

מר שאדי אבו טריף ציין בעדותו כי הוא מכיר את הנאשם על רקע שירותם הצבאי המשותף בגולני. העד היה קצין במחלקת אימונים בגולני ואילו הנאשם שימש כנהג במחלקה. העד שיבח את התנהלות הנאשם, תיאר אותו כמי שתרם מזמנו ועזר לכל דורש וציין את החברות שנוצרה ביניהם ואשר בעטייה הם שומרים עדיין על קשר, גם אם לעיתים רחוקות בלבד.

אביו של הנאשם תיאר בדבריו את הקשיים הרבים שחוה בחייו, את אובדן הוריו ואת המצוקות הכלכליות שחוה, שבגין נדר כי ילדיו שלו לא יסבלו מחסרון כיס והשקיע את כל כולו בעבודה קשה ובעסקים, גם על חשבון הקשר המשפחתי. לדבריו הנאשם הוא בחור תמים שרק חיפש חום ותשומת לב הורית. בעדותו ביקש האב להודות למשטרה על כך שהצילה את בנו והרחיקה אותו מהסם והזכיר את הקשיים עמם מתמודד הנאשם מאז מעצרו. כמו כן תיאר את אישיותו החיובית ומחויבותו למדינה, אשר הביאה אותו לשוב ארצה מארה"ב עם פרוץ מלחמת לבנון השנייה. לבסוף, עתר האב להימנע ממיצוי הדין עם הנאשם ולהעניק לו אפשרות להוכיח כי לא ישוב עוד לבצע עבירות.

טיעוני הצדדים:

בטיעוניה הדגישה התובעת את החומרה הרבה הכרוכה במעשיו של הנאשם, כמי שסחר מספר פעמים בסם "קשה", שנזקיו רבים וכבדים. מדובר במעשים אשר פגעו בערכים חברתיים מוגנים בדמות הגנה על שלום הציבור, בריאותו ובטחונו. לדבריה בנסיבות אלו מתחם העונש ההולם נע בין 8-18 חודשי מאסר בפועל, תוך שהדגישה כי יש לראות כל אחד מהאישומים כאירוע נפרד. בהתייחסותה לנאשם עצמו ציינה כי מדובר במי שנעדר עבר פלילי, הודה בהזדמנות הראשונה וחסך זמן ציבורי. כמו כן, התייחסה לתסקיר שירות המבחן והמלצתו וטענה כי הנאשם נמצא רק בתחילת ההליך הטיפולי ושירות המבחן לא שם לנגד עיניו שיקולים נוספים כגון שיקולי גמול והרתעה. לטענתה, בעבירות מסוג זה

יש לשים את הדגש על הממד הציבורי ההרתעתי ולהעדיפו על פני שיקולי השיקום. לאור זאת, עתרה לעונש מאסר של ממש, ברף התחתון של המתחם בגין כל אחד מהאישומים, לצד עונש מאסר על תנאי, קנס משמעותי, פסילה בפועל ופסילה על תנאי.

מנגד עתר ב"כ הנאשם שלא להטיל על הנאשם מאסר מאחורי סורג ובריה. הסנגור המלומד לא חלק על הכלל לפיו דינם של סוחרי סמים להישלח לבית האסורים, אך ביקש לשכנע כי מדובר במקרה חריג המצדיק הימנעות ממיצוי הדין. לדבריו, אין לראות את הנאשם כ"סוחר סמים קלאסי", אלא כמי ששימש מעין שליח עבור דדון, שהחזיק בסם והפיצו. לטענתו, הנאשם היה מעין "חיץ" בין הסוחר דדון לבין הסוכנת, ועבור הסיוע שהעניק לדדון זכה לנקודות זכות אצל אותו סוחר וכך מימן את התמכרותו שלו. כאינדיקציה לטענות אלה הצביע על פרקי הזמן שנדרשו לנאשם לצורך השגת הסם, את הקשר בינו לבין דדון לגבי הזמנת הסם כמפורט באישומים השני והחמישי ואת העובדה כי קיבל מהסוכנת את הכספים במועד מסוים ורק בשלבים מאוחרים יותר, לאחר השלמת קבלתו מדדון, סיפק לה את הסם המבוקש.

עוד ציין ב"כ הנאשם את נטילת האחריות המלאה מצידו של הנאשם כבר בשלבי החקירה הראשוניים ואת שיתוף הפעולה שלו עם רשויות האכיפה, אשר סייע בגיבוש הראיות והגשת כתב האישום נגד דדון. כמו כן, התייחס לכך שמדובר בכמויות קטנות יחסית של סם, ולכך שהתמכרותו של הנאשם לסמים היא שנתנה את הטון, ולא דווקא רצונו להפיק רווחים. לטענתו, דווקא בגלל התמכרותו העמוקה והשימוש האינטנסיבי בסם אין לגדוע את ההליך הטיפולי. מדובר, לדבריו, בנאשם שברירי אשר כניסתו לכלא תפגע פגיעה קשה בשיקומו, ולצד השיקולים הציבוריים המובנים, יש להתחשב גם בנאשם הספציפי שבפני בית המשפט. מדובר בבחור צעיר, נעדר עבר פלילי, שסובל גם מקשיים נפשיים ואשר תרם לחברה בשירותו הצבאי וממשיך לתרום במסגרות אזרחיות, ועל רקע זה זכאי הוא להקלה ולהתחשבות.

הסנגור המלומד ציין אמנם כי ניתן להתווכח על גבולות המתחם שהציעה המאשימה, אך לא טען מפורשות למתחם אחר אלא מיקד את טיעונו בבקשה כי בית המשפט יסטה מן המתחם לקולא משיקולי שיקום. הוא הפנה לתסקיר שירות המבחן וציין כי הנאשם ניצל את ההזדמנות שנקרתה בפניו, זיהה כי מדובר בקו פרשת מים בחייו, והוא מצוי בעיצומו של הליך טיפולי אינטנסיבי. בדיקות השתן שהוא מוסר נקיות, תרומתו בקבוצה חיובית ודומיננטית וכל כולו ממוקד בתהליך השיקום. שליחתו לכלא תגדע הליך טיפולי זה ולכן ראוי להימנע מכך ולהסתפק בעונש של שישה חודשי מאסר בעבודות שירות לצד קנס מרתיע.

לבסוף, שמעתי גם את דברי הנאשם עצמו, אשר תיאר את הקשיים שחוה במהלך החודש בו הוחזק במעצר ובתקופה בה שהה במעצר בית. עוד התייחס להליך הטיפולי המועיל לו, הביע חרטה עמוקה על מעשיו, שבוצעו "בתקופה של סמים ואלכוהול" וביקש כי בית המשפט ייתן לו ההזדמנות להמשיך בתהליך השיקומי בו החל.

דין והכרעה:

על ההליך שלפניי חלות הוראות תיקון 113 לחוק העונשין המחייבות קביעת מתחם עונש הולם לאירועים המפורטים בכתב האישום המתוקן, בהתאם לעקרון ההלימה, ותוך התחשבות בערכים החברתיים שנפגעו, במידת הפגיעה בהם,

במדיניות הענישה הנוהגת ובמכלול הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

באשר לפגיעה בערכים חברתיים, דומה כי אין צורך להכביר במילים לגבי החומרה הרבה הכרוכה בעבירות הסמים, ובראשן עבירת הסחר בסם. פקודת הסמים המסוכנים נחקקה על מנת להגן על ערכים מרכזיים ובראשם החובה להגן על שלומו של הציבור, על בריאותו, על בטחונו האישי ועל רכושו. עבירות הסמים פוגעות כידוע פגיעה קשה לא רק במכורים לסם, אלא גם בבני משפחתם, חבריהם ומכריהם וכן בציבור בכללותו, אשר הופך לא פעם קורבן לעבירות רכוש ואלימות המבוצעות לצורך מימון ההתמכרות. אלו הסוחרים בסמים עומדים בראש מדרג החומרה של עבירות הסם ופגיעתם באינטרסים הציבוריים הנה על כן בולטת במיוחד. על רקע זה נקבעה בפסיקה מדיניות ענישה מחמירה כלפי סוחרים סמים, אשר כוללת דרך שגרה מרכיב משמעותי של מאסר מאחורי סורג ובריח, כאשר מטבע הדברים משתנה משך המאסר והעונשים הנלווים ממקרה למקרה, בהתחשב בעיקר בסוג הסם בו סחר הנאשם, בכמות הסם שנמכרה ובנסיבות המעידות על חלקו במעשים ועל מידת מעורבותו בהם.

במקרה שלפניי, מדובר בעבירות שבוצעו בסם מסוג קוקאין, סם "קשה" המכונה לעיתים גם "סם מוות", ובמובן זה מדובר באירועים חמורים המחייבים ענישה משמעותית. כמו כן, למרות שאין מדובר בכמויות אדירות של סם, אלא בהיקפים מתונים בלבד, הרי שאין להקל ראש בכמות הסם שנמכרה בכל פעם, העולה פי כמה וכמה על הכמות המעידה, על פי החזקה שבפקודה, על הכמות המשמשת לצריכה עצמית בלבד. גם סכומי הכסף ששולמו על ידי הסוכנת עבור הסם אינם בטלים בשישים.

באשר לחלקו של הנאשם במעשים, היה זה הנאשם שבכל אחד מהמקרים סיפק את הסם לסוכנת, לאחר שסיכם עמה את תנאי התשלום וקיבל ממנה את התמורה המוסכמת. נכון הדבר כי באישומים השני והחמישי ניתן ללמוד מעובדות כתב האישום כי דדון, ולא הנאשם, הוא מקור הסם, ולאחר קבלת ההזמנה מהסוכנת נדרש הנאשם לפנות לדדון על מנת לקבל את הסם ולהעבירו לסוכנת, אלא שאין מדובר בתופעה יוצאת דופן ושרשרת הסחר בסמים מאופיינת לא פעם בעסקאות מעין אלה, כאשר האינטרס הציבורי מחייב מיצוי הדין עם כל אחת מהחוליות בשרשרת זו. יתרה מכך, באישום הראשון אין כל זכר לדדון, והנאשם הוא שניצב כשמלוא האחריות לעסקת הסחר בידיו. מעובדות כתב האישום אף מתחייבת המסקנה בדבר היכרותו הענפה של הנאשם עם עולם הסמים, ואת הצהרתו לפיה יוכל "לארגן" את הסוכנת ב"גבוה" כל אימת שתחפוץ, ביסס הוא הלכה למעשה. כתב האישום המתוקן אינו מפרט את הרווח שהפיק הנאשם מהעסקאות בהן היה מעורב, ובמובן זה לא הוכח כי פעל מתוך בצע כסף, אך באותה מידה לא ניתן להניח לטובתו הנחות שלא הוכחו על פי הכללים שנקבעו בתיקון 113, לפיהן פעל אך מתוך רצון להרשים את הסוכנת או לזכות "בנקודות זכות" אצל הסוחר למימון התמכרותו שלו.

ב"כ המאשימה הציעה לקבוע לצד כל אחד מהאישומים מתחם עונש הולם הנע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל. כפי שצינתי בפרק המתאר עמדות הצדדים, על אף שסבר כי ניתן לקבוע מתחם מקל יותר, נמנע הסנגור מטעון מפורט בנושא זה, ומיקד את טיעונו בסוגיית הסטייה מהמתחם, אשר תידון מייד בהמשך. מכל מקום, לנוכח השיקולים שפורטו לעיל, ומתוך היכרות עם הפסיקה העניפה, לרבות זו שהוצגה על ידי באי כוח הצדדים ולרבות גזרי דין נוספים שניתנו בפרשה זו ממש, דומה כי המתחם שהוצע על ידי המאשימה סביר, ככל שמדובר באישומים בהם הורשע הנאשם בעבירת סחר מושלמת, וזאת להבדיל מעבירת הסיוע לגביה ינוע המתחם בין מספר חודשי מאסר ל-12 חודשי מאסר בפועל. כפי

שציינתי גם בעבר, ניתן היה לשקול להקל מעט ולהציב את הרף התחתון של המתחם על 6 או 7 חודשים לכל אחד מהאישומים בסחר, אך אין לסוגיה זו חשיבות מיוחדת בהקשר הנוכחי בשים לב לכך שמדובר בשלושה אישומים שונים ולכך שעיקר המחלוקת נוגעת לשאלת הסטייה לקולא מהמתחם.

עיון בעובדות כתב האישום מגלה כי מדובר בשלושה אירועים נפרדים, אשר נפרשו על פני פרק זמן של כארבעה חודשים תמימים, ומכאן השימוש במתחמים שנקבעו כמפורט לעיל. ב"כ הצדדים לא טענו בהרחבה לגבי "מבחן הקשר ההדוק" שנקבע במסגרת ע"פ 4910/13 **ג'אבר נ' מ"י** (29.10.14), אך למען הזהירות אציין כי אילו היה מקום לקבוע מתחם עונש הולם כולל בגין שלושת האישומים גם יחד, היה מקום להעמידו על 12 עד 36 חודשי מאסר בפועל. מכל מקום ברי כי במקרה מעין זה, בו מדובר בעבירות דומות שבוצעו בפרקי זמן סמוכים ועל רקע דומה, ראוי יהיה לעשות שימוש בסמכות המוקנית לי בסעיף 40'ג' לחוק העונשין לקביעת עונש כולל מתוך התחשבות במספר העבירות, בתדירות ובזיקה ביניהן.

כפי ששבתי וציינתי, השאלה המרכזית המתעוררת במקרה זה אינה נוגעת לגבולותיו המדויקים של המתחם אלא למשקל שיש להעניק לשיקולי השיקום המשמעותיים המעוגנים בתסקיר שירות המבחן, ולמידה בה בכוחם של שיקולים אלה להביא במקרה זה לסטייה לקולא ממתחמי הענישה ומרף הענישה המקובל.

זה השלב להזכיר את מכלול הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה, ובכלל זה נתוני העושה ונסיבותיו האישיות. הנאשם הנו בחור צעיר כבן 30, הנעדר עבר פלילי. הנאשם נטל אחריות בהזדמנות הראשונה, הביע חרטה כנה וחסך זמן ציבורי רב. הוא שיתף פעולה באופן מלא, הודה במיוחס לו וסייע בהפללתו של דדון. בטרם שוחרר ממעצר, הוחזק מאחורי סורג ובריה פרק זמן משמעותי של כחודש ימים, כך שטעם טעמו המכאיב והמרתיע של המעצר. מאז שחרורו, מצוי הוא בתנאים מגבילים, ובמהלך תקופה זו החל לעבוד באופן מסודר והפגין תפקוד תקין. עוד יש להזכיר את תרומתו לקהילה כמפורט במסמכים שהוגשו וסומנו ע/1 ואת שירותו הצבאי המשמעותי. כמו כן, שמעתי את דבריו הכנים של אביו של הנאשם, אשר ניכר בהם שיצאו מן הלב, וככאלה אף חדרו אל לב השומע. כל אלה מצדיקים ללא ספק התחשבות ממשית במצבו ובנסיבותיו של הנאשם ואיתור העונש המתאים לו בחלק התחתון של מתחמי הענישה שנקבעו, אם לא ברף התחתון ממש, אך בשים לב למדיניות הענישה המתחייבת בעבירות של סחר בסם מסוכן, לא די היה בהם בנסיבות רגילות כדי להביא להשתת עונש אשר אינו כולל מרכיב משמעותי של מאסר בהתאם למתחמים שנקבעו.

אלא שלמכלול נסיבותיו האישיות של הנאשם מצטרפים במקרה זה שיקולי שיקום משמעותיים. כידוע, מוסמך בית המשפט לסטות לקולא ממתחמי הענישה שנקבעו אם "**מצא כי הנאשם השתקם או שיש סיכוי של ממש שישתקם**", כאמור בסעיף 40 ד' לחוק העונשין. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם ניצל את התקופה שחלפה מאז שוחרר ממעצרו על מנת לערוך שינויים משמעותיים באורחות חייו. מדברי קצינת המבחן עולה כי הוא נמצא כעת בתחילתו של תהליך שיקום ממשי. הנאשם משתף פעולה באופן מלא במפגשים הקבוצתיים והפרטניים. בדיקות השתן שהוא מוסר נקיות מסמים באופן עקבי ושירות המבחן מתרשם כי הנאשם מחויב לתהליך ונחוש למצות את תהליכי הטיפול ולאמץ אורח חיים נורמטיבי. עוד ראוי להזכיר כי על פי המפורט בתסקיר, ביצע הנאשם את העבירות על רקע התמכרותו שלו לסמים, ועל רקע אורח החיים הסוער שסיגל לעצמו. בנסיבות מעין אלה, גמילתו של הנאשם מהשימוש בסם צפויה להביא עמה הפחתה במסוכנות, וחשיבותה חורגת אל מעבר לאינטרס האישי של הנאשם, שכן היא כוללת בחובה גם

מענה לאינטרסים רחבים יותר, של בני משפחתו ומכריו של הנאשם, ושל החברה כולה, הצפויה להיתרם משילובו של הנאשם מחדש בחברה הנורמטיבית והיצרנית.

עיננו הרואות כי במקרה זה מתקיימים שיקולי שיקום כבדי משקל, אשר מצטרפים לכלל השיקולים לקולא ובראשם העבר הנקי, נטילת האחריות והתרומה החברתית. עם זאת, לא כל הליך שיקום יכול שיצדיק סטייה ממתחם העונש ההולם, ובוודאי שלא כל הליך שיקום יביא בהכרח להימנעות מהשתת עונש מאסר. מידת המשקל שתינתן להליכי השיקום צריכה להיבחן אל מול יתר שיקולי הענישה, ובראשם שיקול ההלימה. במקרה שלפני אני סבור כי המאמץ שהשקיע הנאשם, שיתוף הפעולה המלא שלו והתרשמות שירות המבחן כי הוא עובר תהליך עמוק ומשמעותי מצדיקים מתן משקל ממשי לשיקולי השיקום, כך שהעונש שיושת עליו יכלול סטייה מסוימת לקולא מהרף התחתון של מתחם העונש ההולם בגין כלל המעשים, אשר עומד כאמור על 12 חודשי מאסר בפועל. עם זאת, אין בשיקולי השיקום, באיזון הכולל אל מול חומרת המעשים ותדירותם, כדי להצדיק הקלה כה משמעותית עד כדי הימנעות מהשתת עונש מאסר מאחורי סורג ובריח. כידוע, כאשר מדובר בעבירות של סחר בסמים קשים, מכריע דרך כלל האינטרס הציבורי במתן מענה עונשי מכביד ומרתיע את הנסיבות האישיות והשיקולים לקולא. במקרה המיוחד שלפני ראוי להעניק לנאשם הקלה מסוימת, אל מול העונש שהיה מושגת עליו בנסיבות רגילות, מתוך תקווה כי יוסיף לצעוד בדרכי השיקום במהלך המאסר הקצר שירצה ולאחר שחרורו, אך כשמדובר במי שנטל חלק משמעותי ב-3 עסקאות סחר בכמויות בלתי מבוטלות של קוקאין, אין מקום להימנע לחלוטין מהשתת מרכיב מסוים של מאסר ממשי.

אשר על כן הנני דן הנאשם לעונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 9 חודשים, בניכוי ימי המעצר מיום 15.7.15 ועד 13.8.15.
2. 10 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא כי במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר לא יעבור הנאשם עבירת סמים מסוג פשע.
3. 5 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא כי במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר לא יעבור הנאשם עבירת סמים מסוג עוון.
4. קנס בסך ₪ 15,000 או 100 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-15 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 10.11.16.
5. אני פוסל את הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 6 חודשים, וזאת על תנאי,

כאשר התנאי הוא כי במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר לא יעבור כל עבירה על פקודת הסמים המסוכנים.

העתק יועבר לשירות המבחן.

זכות ערעור בתוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ז אלול תשע"ו, 20 ספטמבר 2016, במעמד הצדדים.